

தோல்வியடைந்த ஒரு சதித்திட்டம்

A PLOT THAT FAILED

ஆதார வசனங்கள் : அப்போஸ்தலர் 23:14-24

நிராகரிக்கப்பட்ட மனிதனின் சீற்றம் - ஆலோசனை சங்கத்திற்கு முன்பாக பரிசுத்த பவுல் - கடிந்துகொள்ளப்பட்ட பிரதான ஆசாரியன் - ஒரு படைத்தளபதி போல பரி.பவுல் - கருத்தில் பிளவுபட்டிருந்த ஆலோசனை சங்கம் - சங்க உறுப்பினர்கள் மத்தியில் நிலவிய மாறுபட்ட கருத்து - அப்போஸ்தலர் கோட்டைக்கு திரும்ப கொண்டு போகப்படுதல் - தரிசனத்தால் உற்சாகமடைதல் - அவருக்கு எதிரான சதித்திட்டம் - சதித்திட்டம் தொடர்பாக சேனாதிபதி லிசியாவிற்கு தகவல் கொடுத்தல் - பரி.பவுல் பாதுகாப்புக் கருதி செசரியாவுக்கு அனுப்பப்படுதல்.

“அவர்கள் உனக்கு விரோதமாக யுத்தம்பண்ணுவார்கள்; ஆனாலும் உன்னை மேற்கொள்ள மாட்டார்கள்; உன்னை இரட்சிக்கும்படிக்கு நான் உன்னுடனே இருக்கிறேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்” - எரேமியா 1:19

பரிசுத்த பவுல் கலகத்திலிருந்து ரோமப் போர்வீரர்களால் தப்புவிக்கப்பட்டதற்குப் பின், மறுநாள் காலையில் அவருடைய வழக்கை திட்டமாய் விசாரிக்கவேண்டி, மிகுந்த குழப்பத்திலிருந்த சேனாதிபதி லிசியா ஆலோசனை சங்கத்தைக் கூட்டினார். இந்தமுறை பிரச்சனை மதம் சார்ந்த ஒன்று என்றும், அவருடைய பணி சமாதானத்தை காப்பது மாத்திரமே என்பதையும் அவர் உணர்ந்தார். யூதர்களுக்கு முன்பாக, அதிலும் அவர்களில் மிகவும் படித்த அறிஞர்கள் மற்றும் மிகவும் செல்வாக்கு நிறைந்த எழுபதுபேர் அடங்கிய நியாயாசனத்திற்கு முன்பாகவும் சவிசேஷத்திற்காக சாட்சி கொடுக்கும் மேலான வாய்ப்பு பரி.பவுலுக்கு மற்றுமொருமுறை வழங்கப்பட்டது. இந்தமுறை தன்னுடைய கடுமையான அனுபவங்கள் சவிசேஷத்தை அறிவிக்கும் மேலான வாய்ப்புக்களில் தன்னை வழிநடத்தும் என்று உணர்ந்துகொள்ளத் தொடங்கினார்.

விசுவாசப் பார்வையுடன் பின்னோக்கிச்சென்று பார்க்கும்போது, அது ஆதிமுதற்கொண்டு கர்த்தர் தம்முடைய பணியை மேற்பார்வையிடுகிறதைப்போல எப்போதும் மேற்பார்வையிடுவார் என்று நாம் உணர்ந்துகொள்ளலாம். விசுவாசக்கண்ணில் நாம் பெற்றுக்கொள்ளவும் உபயோகிக்கவும்கூடிய கர்த்தருடைய வேலையை எது உருவாக்குகிறது என்பது நம் அறியும் அளவுக்கேற்பவே இருக்கும். தெய்வீக திட்டமானது இந்த நிகழ்கால யுகத்தில் உலகத்தை மாற்ற முயற்சிப்பதல்ல என்பதை நாம் கண்டிப்பாக கவனிக்கவேண்டும். மாறாக, கிறிஸ்துவின் ஆயிரவருட அரசாட்சியின்போது நிறைவேற்றப்படும் அந்த பணியை, எதிர்காலத்திற்கு விட்டுவிட வேண்டும். இந்த நிகழ்காலயுகம் முழுவதிலும் அவருடைய பணி, அவருடைய மணவாட்டியாக இருக்க.. அவருடைய இராஜ்ஜியத்தில் அவருடன் கூட்டாளியாக... பிறகு முழு உலகத்திற்கும் நிறைவேற்றி முடிக்கக்கூடிய மாபெரும் பணியில், அவருடைய

உடன்வேலைக்காரர்களாக இருக்கும் சபையை தெரிந்தெடுத்தல் மாத்திரமே என்பதை நாம் கண்டுணரவேண்டும்.

பரிசுத்தபவுல் தனக்கு அளிக்கப்பட்ட வாய்ப்பு தன்னுடைய தேசத்தின் தலைவர்களுக்கு அறிவிக்கும் வாய்ப்பு என்று உணர்ந்து, அதை ஞானமானமுறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ள ஆவல்கொண்டார். அது முதற்கொண்டு அவருடைய பேச்சை கேட்க குழுமியிருந்த ஜனங்களிடத்தில் உறுதியான பார்வையோடு அவருடைய முகத்தோற்றம் மிகுந்த ஆவல்கொண்டிருந்தது. அவர் ஒரு உண்மை யூதனாக இருந்ததை அவர்களுக்கு நினைப்பூட்டுவதன் மூலம் ஆரம்பித்தார். அவர் சட்டதிட்டங்களை மீறுபவராயிராமல், அவர் ஆலோசனை சங்கத்தை “சகோதரர்களாக” முகவரியிட்டு அழைத்ததன்மூலம் மதப்பற்று மற்றும் பொதுவான கல்வியறிவு ஆகிய விஷயங்களில் தன்னை அவர்களோடு சமமாக்கிக்கொண்டார். உண்மையாக, பரிசுத்த ஸ்தேவான் கல்லெறியப்பட்ட சமயத்தில் தர்சீசின் சவுலாக இருந்து, ஆலோசனை சங்கத்தின் ஒரு உறுப்பினராகவே இருந்தவர்.

ஒருவரையும் தீது சொல்லாயாக

பரிசுத்த பவுல் பேசிருந்த சொற்பொழிவு பிரதான ஆசாரியரால் தடைசெய்யப்பட்டு, பவுலின் வாயில் அடிக்கும்படி அப்போஸ்தலருக்கு அருகில் நின்றிருந்தோரிடம் அவர் கட்டளையிட்டார். அது அவமதிப்பின் விசேஷக் குறியீடாகவும், பேசப்பட்ட வார்த்தைகளுக்கு எதிரான எதிர்ப்பாகவும் இருந்தது. இது குறிப்பாக, பரிசுத்த பவுலால் கண்டித்துரைக்கப்பட்ட பிரதான ஆசாரியன் தன்னுடைய சொந்த நடத்தையை உணர்ந்ததாலேயே என்று கருதுவது தவறல்ல. மாறாக நம் போதகர் அறிவித்ததுபோன்று, “இருள் வெளிச்சத்தை பகைக்கிறது” என்பதனாலேயாகும். பிரதான ஆசாரியனான அனனியாவை, இழிவான வகையில் பாசாங்கு மூலம் மோசடி செய்வதை அடிப்படை பாணியாக கொண்டிருந்தான் என்றும், இருப்பினும் அவனை பொதுவாக ஜனங்கள் உயர்வாக கருதவேண்டும் என்பதில் மிகவும் கைதேர்ந்தவனாயிருந்தான் என்றும் ஜோசபஸ் குற்றப்படுத்துகிறார். சடுதியில் தன் பேச்சை பரிசோதித்து, அப்போஸ்தலர், “வெள்ளையடிக்கப்பட்ட சுவரே; தேவன் உம்மை அடிப்பார்” என்று சத்தமிட்டு கூறினார். அந்த தீர்க்கதரிசனம் உண்மையாயிற்று. இரண்டு வருடத்திற்குள் அனனியா பதவிநீக்கம் செய்யப்பட்டான். ஆறு வருடங்களுக்குள் அவன் ஒரு கொடுமான மரணத்தை சந்தித்தான். அவனுடைய சொந்த மகனே அவனுடைய அரசியல் சதிகாரர்களுடன் இணைந்து, அவனை அவன் பதுங்கியிருந்த இடத்திலிருந்து வெளியே இழுத்து சாக்கடைக்குள் தள்ளி அவனை கொலைசெய்தான்.

இங்கு “வெள்ளையடிக்கப்பட்ட சுவர்” என்ற சொல், கற்பலகைகளில் எழுதப்பட்டு மூடப்பட்டுள்ள சாதாரண கல்லறைகளில் தாங்கி நிற்பதற்காக பயன்படுத்தப்படுகிறது. இவைகள் யூத வழக்கத்தின்படி யாதொரு வழிப்போக்கர்களும்

அவைகளை காலால் மிதித்து, அதினால் தீட்டுப்படாதபடி கலபமாக வேறுபாடு அறியும்வகையில் அடிக்கடி வெள்ளையடிக்கப்படுகிறது (எண்19:11-16). சுத்தமாகவும் பளிச்சென்றும் மின்னுகிற வெண்மைநிறக்கல் அழகானதுதான். ஆனால் அதன் கீழ்ப்புறத்தில் அழிவுக்குரியவைகளே உள்ளன. இந்த அடையாளத்தின் வலிமையானது மாய்மாலத்தை தெளிவாக வெளிப்படுத்துகிறது.

அப்போஸ்தலரின் அருகில் நின்றிருந்த சிலர், அவர் கூறியதைக்கேட்டு, “தேவனுடைய பிரதான ஆசாரியனை வையுகிறாயா?” என்றனர். பரிசுத்த பவுல் மறுமொழியாக, “சகோதரரே, இவர் பிரதான ஆசாரியரென்று எனக்குத் தெரியாது; உன் ஜனத்தின் அதிபதியை தீது சொல்லாயாக என்று எழுதியிருக்கிறதே” என்றார் (யாத் 22:28). இது அப்போஸ்தலர் தமஸ்குவிற்கு போகும்வழியில் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டபோது குருடான கண்கள் அவருக்கு இன்னும் முழுமையாக குணமடையவில்லை என்பதை நினைப்பூட்டும்(அப்9:8,9). அவருடைய மங்கலான பார்வை அவருடைய “சாரீரத்தில் முள்ளாக” இருந்தது. (2கொரிந்12:7-10). கார்த்தர் அவரை அதினின்று விடுவிக்காமல், அதேசமயத்தில் அதை ஈடுசெய்யும் விதத்தில் தெய்வீக கிருபையை அதிகமாக ஈடுகட்டுவதாக வாக்களித்திருந்திருப்பார். தன் ஜெபத்திற்கான இந்த பதிலை அப்போஸ்தலர் மகிழ்ச்சியாக ஏற்றுக்கொண்டார். எனவே அவர் பிரதான ஆசாரியரை அடையாளங்காண முடியவில்லை என்பதும், முன்வைக்கப்பட்ட அவமதிப்பைக்குறித்து அவர் அறிந்திருக்கவில்லை என்பதும் சாத்தியமே.

ஒரு பொதுவான ஆனால் அபாயகரமான நடைமுறை

அனனியா பலவந்தத்தினால் தன் அதிகாரத்தை அடைந்ததாக சிலரால் பேசப்பட்டது, இதன் காரணமாக உண்மையான பிரதான ஆசாரியனாக அவர் அங்கீகரிக்கவில்லை என்பதே அப்போஸ்தலரின் வார்த்தைகளிலிருந்து வெளிப்படும் அர்த்தமாக புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது. பரிசுத்த பவுல் அவருடைய வார்த்தைகளுக்காக மன்னிப்பு கோராமல், உன் அதிகாரியை தீது சொல்லாயாக என்ற தெய்வீக பிரமாணத்தை முழுமையாக புரிந்துகொண்டிருப்பதாக பிந்தைய கண்ணோட்டம் குறிப்பாய் சுட்டிக் காட்டுகிறது.

இது இன்றைய நாளில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு நல்ல விதிமுறையாக உள்ளது. உயர் பதவியிலிருப்பவர்களைப்பற்றி தீமையானவற்றை பேசுவது, அவர்களை சிறுமைப்படுத்துவது, கேலிக்குள்ளாக்குவது போன்ற மனப்பான்மை ஒரு பொதுப்படையான, எங்கும் பரவியுள்ள பாவமாக இருந்து, ஏளனம் செய்பவர்களைவிட ஒரு நல்ல ஆட்சியை மேலும் அதிகமாக பலவீனப்படுத்துகிறார்கள். சந்தேகத்திற்கிடமின்றி, நாம் முழுவதும் ஏற்றுக்கொள்ளாத காரியங்கள், மற்றும் வழிமுறைகளுக்கு எதிராக மறுப்புதொரிவிக்க ஏற்ற சமயங்களும் வழிகளும் உள்ளன. ஆனால் தேவனுடைய ஜனம் பிரமாணங்களுக்கும் ஒழுங்குமுறைக்கும் ஒப்புயர்வற்ற நிலையில் நின்று, இராஜாதி இராஜா தன் ஆயிரவருட சிங்காசனத்தில்

அமரும்வரை, எந்த அளவிற்கு நீதியை அடைய இயலுமோ அந்தளவுக்கு, முழுமையான நீதிக்காக காத்திருக்கவேண்டும். இந்த இடைப்பட்ட காலத்தில் நமக்கு அவருடைய கட்டளையாக; “மேலான அதிகாரமுள்ளவனுக்கு கீழ்ப்படியக்கடவன்” என்றும், முடிந்த அளவு “யாவருடனும் சமாதானமாயிருக்க வேண்டும்” என்பதேயாகும் – ரோம13:1; எபி 12:14.

தற்செயலாக நாம் குறிப்பிடுவது என்னவென்றால், சிலர் கார்த்தரையும், வேதத்தையும் தாக்கும்படி வேடிக்கையாகவும் பேசுகின்றனர். இது ஒரு அபாயகரமான செயல்முறை. “கார்த்தருக்கு பயப்படுதலே ஞானத்தின் ஆரம்பம்”. இந்த பயப்படுதல் நமக்குள் தொடர்ந்து செயலாற்றி, கார்த்தரை நேசிப்பவர்களுக்கும், அவருக்கு பயப்படுகிறவர்களுக்கும் தேவன் முன்சூட்டியே ஏற்பாடுசெய்து வைத்துள்ள மகிமையான காரியங்களை அடைய தங்கள் அழைப்பையும் தெரிந்துகொள்ளுதலையும் உறுதிப்படுத்திக்கொண்டு, வருஷங்கள் செல்வதற்கேற்ப அதில் அதிகரிக்கவும் வேண்டும்-யோபு28:28; சங் 11:10.

பரிசுத்தபவுலின் சமயோஜித புத்தி

கவிசேஷத்தை எடுத்துரைப்பதற்கு அதன் துவக்கத்தில் இந்த சம்பவம், நம்புகிறவர்களுக்கு தடையை ஏற்படுத்தியிருந்தது. பரிபவுல் தனக்கு எதிராக இருந்த தவறான அபிப்பிராயமானது, தன் பேச்சை செவிமடுத்தவர்களிடத்தில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தவில்லை என்று உணர்ந்துகொண்டார். அவர்கள் பிரதான ஆசாரியனால் அடக்கி ஆளப்பட்டிருந்தனர். நீதியில் குறைபாடு உள்ளவர்களாக காணப்பட்டவர்கள் அதை ஆரம்பத்திலேயே வெளிப்படுத்திக் காண்பித்தனர். ஒரு படைத்தளபதி முன்புறமாக தாக்குவதில் எந்த பலனுமில்லை என்பதைக்கண்டு, தன் படைகளை முடுக்கிவிட்டு, பக்கவாட்டில் தாக்கி, எதிரியை ஜெயிப்பதுபோல, பரி.பவுலும் தனக்கு செவிமடுத்தவர்களில் பாதிப்பைவிடாமல் அனுதாபத்தை முழுமையாக பெற்றிருந்தார். அதேசமயத்தில், தான் போதித்த போதனை பரிசேயர்களின் பெரும்பான்மையான நம்பிக்கையின் தர்க்கரீதியான வெளிப்பாடாக இருக்கிறது என்பதை காண்பிக்கிறதற்கான வாய்ப்பையும் தக்கவைத்துக்கொண்டார்.

அப்போஸ்தலர் இதை மிகுந்த சத்தமிட்டு, “நான் பரிசேயனும், பரிசேயனுடைய மகனுமாயிருக்கிறேன்; மரித்தோருடைய உயிர்த்தெழுதலைப்பற்றிய நம்பிக்கையைக் குறித்து நியாயம் விசாரிக்கப்படுகிறேன்” என்று கூறினார். இவ்வாக்கியம் துல்லியமான உண்மையே ஆகும். பரிசேயன் என்ற வார்த்தை தேவனுக்கென்று முழுவதும் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டதை உரிமை கொண்டாடுகிறவன் என்பதை அடையாளப்படுத்துகிறது. பரி.பவுல் இந்த மனப்பான்மையை ஒருபோதும் அழித்துவிடாமல் தொடர்ந்து காப்பாற்றிவந்தார். தமஸ்துவுக்கு செல்லும் வழியில் பெற்ற அவருடைய அனுபவங்கள் அவருடைய நடத்தையின் வழிமுறையை, முதலாவது தேவனுக்கு முன்பாக “எல்லா விஷயங்களிலும் நல்மனசாட்சியோடு” உண்மையாயிருப்பது என்ற அவருடைய இருதய மனப்பான்மையை மாற்றவில்லை.

ஆலோசனை சங்கமானது புராதன நம்பிக்கைகளை தீவிரமாக கடைப்பிடிக்கிற, பரிசுத்தத்தை வெளிப்படையாக

பறைசாற்றுக்கின்ற பரிசேயரையும், ஆசாரியர்களோடு சேர்த்து மிகவும் உயர்ந்த யூதர்கள் மத்தியில் அதிக எண்ணிக்கையிலுள்ள நாத்திகரையும், பெருமளவில் குற்றங்காண்கிற சதுசேயரையும் சமபங்காக கொண்டுள்ளது என்பது பரி.பவுலுக்கு மிகவும் நன்றாக தெரியும். அவருடைய கூக்குரலுக்கான பலன் உடனடியாக கிடைத்தது. பரிசேயர்கள் பவுல் பேசினவைகளில் சில காரியங்கள் தங்கள் நம்பிக்கைக்கு ஏற்புடையதாக உள்ளதாக ஏற்றுக்கொண்டாலும், அவருடைய எல்லா போதனைகளுக்கும் அவர்கள் உடன்படவில்லை. அதுபோலவே சமய நம்பிக்கையற்ற சதுசேயர்களுக்கும் ஒழுங்கற்ற பரிசேயர்களுக்கும் இடையில் இணக்கம் ஏற்பட்டு, அவர்கள் காலதாமதமின்றி இறுதிக்கட்ட நிகழ்விற்கு காரணமாயிருந்து, அதற்கு ஆதரவளித்தனர்.

அதன் விளைவாக, ஒரு பெரிய கலகம் உண்டானது. சிலர் அப்போஸ்தலரின் ஜீவனை எடுக்க வகைதேடினர். மற்றவர்களோ அவரை பாதுகாக்க பெருமுயற்சி செய்தனர். சண்டையிடும் தேவனுடைய ஜனங்களின் பிரிவுகளிடையே மீண்டும் ஒருமுறை தலையிட்டு தடுத்து நிறுத்த சீசரின் (Ceasar) பார்வீரர்கள் தேவைப்பட்டனர். எப்படிப்பட்ட சோகமான காட்சி இது! தெய்வீக அறிவுரைப்படி நடந்து, ஒவ்வொரு வழியிலும் அதிக அனுசூலம் பெற்றிருக்கவேண்டிய யூதர்கள், நீதியைக்குறித்தும், ஒருவருக்கொருவர் பெற்றிருக்கவேண்டிய உரிமைகளைக் குறித்தும் கூறப்பட்ட பாடங்களை புறக்கணித்ததும் எவ்வளவு துயரகரமானது! “உன்னைப்போல் உன் அயலானையும் நேசி” (லேவி19:18) என்ற தெய்வீக அறிவுரையை சுட்டிக் காண்பிக்காமல் நடந்துகொண்டதும் எத்தனை பரிதாபமானது! இது சிலசமயங்களில் உண்மைக் கிறிஸ்தவர்கள் தெய்வீக நிலைகளில் மிகுந்த மதிப்புயர்வடைந்து, உடன்படிக்கையின் உறுதிமொழியின் கீழிருந்து சகோதரர்களுக்காக தங்கள் ஜீவனை கொடுக்கவும் உண்மையாகவே உற்சாகப்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், அவர்கள் தங்கள் சத்துருக்களையும் சிநேகிக்கின்ற நிலையை அடையாவிட்டால், தாங்கள் நாடித்தேடிய பரிசை வெல்லமுடியாது என்ற புத்திமதி, கிறிஸ்தவர்கள் விஷயத்திலும் உண்மையானது என்பது எப்படிப்பட்ட வருந்தத்தக்க காரியம்!

உண்மையாகவே குத்துச்சண்டையிடுபவர்கள் இன்று நாகரீகமான ஜனங்கள் மத்தியில் மிகவும் பிரபலமற்றவர்களாகவே கருதப்படுகின்றனர். ஆனால் கையால் செய்யமுடியாத கொடூரத்தை வார்த்தையால் அதைவிடக் கொடூரமாக செய்ய முடியாதோ? கிறிஸ்துவின் நாமத்தை தரித்துக்கொண்டு தேவனுடைய சித்தம் செய்வதாக உடன்படிக்கையின் உறுதிமொழியை எடுத்துக்கொண்டவர்கள் மத்தியிலும், எதிராளியின் ஆவியின் தூண்டுதலின்கீழ், கோபம், விரோதம் வெறுப்பு, பொறாமை, சச்சரவு ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்துவதால், ஒருவர் மற்றவரை மென்று விழுங்கிவிடுவது உண்மையல்லவா? இக்காரியங்களை நாம் காணும்போது, இவைகள் மூலம் விலைமதிப்பற்ற பாடத்தைக்கற்று நம்முடைய பரமபிதாவை இன்னும் நன்முறையில் மகிமைப்படுத்த நம்மைத் தூண்டாதா?

அம்பலப்படுத்தப்பட்டதும், தோற்கடிக்கப்பட்டதுமான ஒரு சதித்திட்டம்

அப்போஸ்தலர் பாதுகாப்புடன் திரும்பவும் கோட்டைக்கு கொண்டுவரப்பட்டபோது, தன்னுடைய சமீபத்திய அனுபவம் மூலம் எவ்வகையில் கர்த்தர் மகிமைப்படுத்தப்பட்டிருப்பார் என்பதை கண்டு வியப்படைந்தார். நம்மிடையேயும் இப்படிப்பட்ட எண்ணங்கள் அடிக்கடி எழும். ஆனால் எங்கு கர்த்தருடைய வழிநடத்துதலை அடையாளங் காணவும், அதன் பலனை காணவும் முடியவில்லையோ, அங்கு, “என்ன வந்தாலும் அவரை உறுதியாக நம்புவேன்” என்ற விசுவாசத்தை வளர்ப்பதற்கான எல்லாவிதமான சிறந்த வாய்ப்பையும் நாம் பெற்றிருக்கிறோம்.

இதற்கிடையில், தன்னுடைய கைதி சாதாரணமான மனிதன் அல்ல என்பதை சேனாதிபதி லிசியா சான்றுடன் அறிந்துகொண்டார். யார் ஒருவர் அமைதியாக, எச்சரிப்பாக, கண்ணியமாக, தாழ்மையாக, தன்னடக்கமுள்ளவராக இருந்து, தன் எதிரிகள் இவைகளுக்கு மாறாக இருக்கும்போதும், அதே நிலையிலிருக்கிறாரோ, அவர் வாத எதிர்வாதத்தில் பெரும்பாலும் நேர்மையின் பக்கத்திலிருந்து களங்கமற்ற சிந்தை உடையவராக இருப்பதற்கு சான்றாக அமையும். பரி.பவுலை நோக்கிப் பார்த்திருந்த ரோம அதிகாரியின் மனப்பான்மையில் ஏற்பட்ட இந்த மாற்றமானது, 40பேர் கொண்ட குழு பவுலின் ஜீவனை எடுக்க சதித்திட்டம் தீட்டிய செய்தியை கொண்டுவந்த, தன் சகோதரியின் மகனை மிகவும் அன்பாக நடத்தியதன் மூலம் வெளிப்பட்டது.

இந்த சதிகாரர்களாகிய மத வல்லுனர்கள் 40பேர், “உன்னிடத்தில் அன்புகூறுவதுபோல பிறனிலும் அன்புகூறுவாயாக” என்ற தெய்வீகப்பிரமாணத்தை முழுவதும் மறந்து, ஒருவரோடொருவர் கட்டப்பட்டவர்களாக, ஒரு ஆணைமூலம் தங்களை இணைத்துக்கொண்டு, தாங்கள் பவுலைக் கொலை செய்யுமளவும் ஒன்றும் புசிப்பதுமில்லை, குடிப்பதுமில்லை என்று சபதம் பண்ணிக்கொண்டனர். ஆனால் பவுலோ அவர்களுக்கு எந்த தீங்கும் இழைக்காமல், அதற்கு மாறாக, எந்த அளவு ஞானமாக செயல்பட இயலுமோ அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு நன்மை செய்ய மாத்திரமே பெருமுயற்சிசெய்தார். அப்போஸ்தலரின் சகோதரியாகிய தன் தாயின் வேண்டுகோளின்படி அந்த சிறுவன் கோட்டைக்குள் தொடர்புகொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பைப்பெற்று, கலகத்தைப்பற்றி தன் மாமனுக்கு விவரித்து, பிறகு படைத்தலைவரிடம் அனுப்பப்பட்டான். அதன்பிறகு அந்த சிறுவனுடைய கையைப்பிடித்து தனியே அழைத்துக்கொண்டுபோய், பவுலைப்பற்றிய

விபரத்தை அறிந்து, இவைகளை ஒருவருக்கும் சொல்லாதே என்று கூறி, அவனை அனுப்பிவிட்டான்.

குறைந்தபட்சம் பாதியளவு செல்வாக்கு மிகுந்த யூதர்களோடு மோதலில் ஈடுபடவேண்டியிருக்கும் என்பதை உணர்ந்த படைத்தலைவன், செசரியாவில் ரோம தேசாதிபதியாக இருந்த பெலிக்ஸின் பாதுகாப்பின்கீழ் தன் கைதியை வைப்பது விசாரணையை நடத்த ஞானமான செயலாக இருக்கும் என்ற முடிவுக்கு வந்தான். ஆகையால் இரவு 9 மணியளவில், 200 காலாட்கள், 200 ஈட்டிக்காரர்கள், 70 குதிரை வீரர்களோடு அப்போஸ்தலரை ஏற்றிக்கொண்டு புதிய இடத்திற்கு அனுப்பி, அங்கே கட்டப்பட்ட நிலையில் தன் மாபெரும் போதகருக்கு பிரதிநிதியாகவும், தூதுவராகவும், தன்னை எண்பித்து, புதிய வாய்ப்பை பெற்றிருந்தார்.

நமக்கு தேவன் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட காரியங்களைக்காட்டிலும் இயற்கையானவைகளை உபயோகிக்க முன்னுரிமை அளிக்கிறார். இதனால் அவருடைய பிள்ளைகள் அனைவரும் ஒவ்வொரு கனப்பொழுதிலும் அவர் நிமித்தமாக ஊழியஞ்செய்ய விழிப்பாய் இருக்கவேண்டும் என்பதையும் காண்பிக்கிறது. தேவனுடைய நோக்கங்கள் நிறைவேறித்தீரும். ஆனால் கர்த்தருக்கோ அல்லது தன் சகோதரர்களில் மிக சிறியவருக்கோ எந்த ஊழியமும் செய்கிற சிலாக்கியத்துக்கு பாத்திரனாக எண்ணப்படுகிறவனுக்கே மகிழ்ச்சி உண்டாகும். ஆகையால், நாம் ஆராய்ந்தறியும் நோக்கமுள்ள சிந்தையோடு, தொடர்ந்து நோக்கிப்பார்த்து, தெய்வீக சித்தத்தில் முழு நம்பிக்கை வைத்திருக்கும்போது, நம்முடைய வாழ்க்கையையும் விருப்பங்களையும், நியாயமாகவும் முறையாகவும் பாதுகாத்துக் கொள்வதோடுகூட, பிறரையும் ஆதாயப்படுத்துவோம் என்ற பாடத்தை அப்போஸ்தலர் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி கற்றுக்கொண்டார். நாம் அனைவரும் ஆதாயமடையும்படி இவற்றை சிந்தித்துப்பார்ப்போமாக!
